

G CONSELLERIA
O HISENDA
I I ADMINISTRACIONS
B PÚBLIQUES
/ ESCOLA BALEAR
ADMINISTRACIÓ
PÚBLICA

ÀREA DE LLENGÜES

CERTIFICAT DE NIVELL C2 (NIVELL DE DOMINI)
JUNY DE 2018

Número d'examinand:	
----------------------------	--

	Puntuació obtinguda	Puntuació mínima
BLOC 1. COMPRENSIÓ ORAL (10 punts)		5
BLOC 2. COMPRENSIÓ ESCRITA (10 punts)		5
BLOC 3. DOMINI PRÀCTIC DEL SISTEMA LINGÜÍSTIC (20 punts)		10
BLOC 4. EXPRESSIÓ ESCRITA (35 punts)		17,5
BLOC 5. EXPRESSIÓ ORAL I INTERACCIÓ (25 punts)		12,5
PUNTUACIÓ TOTAL (100 punts)		50

QUALIFICACIÓ	
---------------------	--

BLOC 1. COMPRENSIÓ ORAL (10 PUNTS)

1. A continuació, escoltareu dues vegades un àudio de dues notícies del programa *IB3 Notícies* referides a Eivissa. Després, d'acord amb el que heu escoltat, indicau si les afirmacions que hi ha a continuació són vertaderes (V) o falses (F). (5 punts)

	V	F
a) A la zona de l'eixample d'Eivissa, els residents i els comerciants no estan d'acord amb el projecte d'un centre per a persones amb necessitat d'habitatge que promou l'Ajuntament; en una consulta ciutadana, la majoria dels vots foren en contra.		
b) El projecte d'alberg per a gent sense sostre s'ha d'ubicar en una antiga dependència policial que es va derruir la setmana passada i que no complia els requeriments d'accessibilitat adequats.		
c) El Consell Insular d'Eivissa transferirà 100.000 euros perquè l'Ajuntament d'Eivissa iniciï les obres d'un centre per a persones amb addiccions a la droga o a l'alcohol però sense risc d'exclusió social.		
d) Sembla que el projecte per a l'alberg des Gorg preveu un edifici on s'ofereixi sostre i atenció a la higiene i l'alimentació dels usuaris.		
e) Un acord del darrer Ple del Consell Insular va calcular en 1.500.000 euros el cost del segon centre de què parla la notícia.		

Encerts	5	4	3	2	1-0
Punts	5	4	2,5	1	0

2. A continuació, escoltareu dues vegades uns fragments del programa *Quèquicom* titulat «Homeopatia, creença o evidència?», del Canal 33. Després, d'acord amb el que heu escoltat, marcat l'opció correcta. (5 punts)

1. Samuel Hahnemann:

- a) Va redactar un tractat mèdic alemany, l'*Organon*, a inicis del segle XVIII, que esdevingué la base de l'homeopatia.
- b) Va relacionar els símptomes de la malària amb els efectes de l'excés d'ingesta de quinina.
- c) Va ser un metge alemany que el 1845 postulà de prendre els medicaments dissolts.

2. L'homeopatia:

- a) Empra preparats sense efectes guaridors, segons l'autoritat competent espanyola.
- b) Usa substàncies que provoquen símptomes contraris als que experimenta el malalt.
- c) Es basa en uns preparats que, com menys es dissolen, més guareixen.

3. Aquesta forma d'entendre la medicina:

- a) Es basa en el principi de similitud i tracta de manera general les afeccions que pateix un pacient.
- b) Es basa en evidències empíriques i pot curar al·lèrgies diverses o el grip, segons com estigui d'afectat el malalt.
- c) És controvertida; hi ha qui opina que només cura malalties de símptomes indefinits, de processos vírics i les que milloren amb l'efecte placebo.

4. L'efecte placebo:

- a) En l'homeopatia, es provoca mitjançant aigua i sucre en una persona sana.
- b) És l'efecte que pot produir, per suggestió o creença, una substància químicament innòcua.
- c) Si la persona creu que el tractament no és l'adequat, no té cap incidència.

5. La mescla de sorra diluïda en aigua:

- a) Mostra com, des de les premisses de l'homeopatia, es poden tractar els mals de coll i de cap.
- b) Serveix per exemplificar els símptomes del mal de coll i de mal de cap en persones amb salut.
- c) Serveix per exemplificar la manera com els homeòpates dedueixen les virtuts dels seus preparats.

Encerts	5	4	3	2	1-0
Punts	5	4	2,5	1	0

Número d'examinand:	
---------------------	--

BLOC 2. COMPRENSIÓ ESCRITA (10 PUNTS)

1. Llegiu el text següent i, d'acord amb el contingut, indiqueu si les afirmacions que hi ha a continuació són vertaderes (V) o falses (F). (5 punts)

Una «bala de plata»?

Expansió i interrogants del reg per degoteig

Probablement des de la seua creació, els regadius de la façana mediterrània peninsular no han experimentat un canvi tecnològic de tant d'abast i amb tantes implicacions com el que s'ha esdevingut en els darrers trenta anys de resultes de la introducció del reg per degoteig. Centenars de milers de camps que durant segles s'han inundat per regar a manta o a través dels cavallons, reben ara l'aigua de conduccions de pressió. Sèquies, partidors i boqueres han deixat pas a canonades, gomes i degotadors, mentre que basses i casetes de control han irromput massivament en els paisatges regats. Només en països tan vastos com l'Índia i la Xina hi ha una superfície més gran que la que avui hi ha a Espanya en reg localitzat.

El procés de canvi tecnològic s'emmarca en un conjunt d'accions desplegades en moltes regions semiàrides del món durant l'últim quart del segle xx. Després d'un prolongat període d'aplicació d'un model de gestió de l'oferta d'aigua —en el qual els poders públics van mostrar una enorme implicació en el desenvolupament i l'expansió de les zones regades—, en els últims anys, davant l'esgotament dels recursos en nombroses conques hidrogràfiques, s'ha assistit a un gir en les polítiques hidràuliques cap a la gestió de la demanda, tot perseguint la reducció de l'ús d'aigua a través de diversos mecanismes, entre els quals destaca la incorporació de tecnologies estalviadores. En aquest context, el reg per degoteig va ser comparat en algunes publicacions internacionals amb una «bala de plata», a la qual s'atorgava la capacitat d'alliberar recursos hídrics i reequilibrar les conques tancades o deficitàries per la via de l'estalvi.

L'expansió de les xarxes de degoteig

Aquesta tecnologia va ser desenvolupada per l'enginyer Simcha Blass en un *quibuts* (comunitat rural) del desert del Nègueb (Israel) a l'inici de la dècada de 1960. Era una idea que Blass havia forjat dècades abans, però que només va poder materialitzar una vegada que es va generalitzar l'ús del plàstic. En els anys següents, la innovació va ser testada en condicions de laboratori i en nombroses estacions experimentals, i va quedar demostrada la capacitat dels sistemes de reg localitzat per reduir l'ús de l'aigua sense menyscar el consum de les plantes. Els relats d'experiències reeixides en diferents cultius i condicions climàtiques d'arreu del món afavoriren la disseminació de la nova eina. Posteriorment, nombrosos governs han incorporat aquestes tecnologies a la seua planificació hidràulica, com ara el Pla Verd del Marroc, el PROSAP (Programa de Serveis Agrícoles Provincials) argentí o els plans de modernització australians, sense oblidar la Missió Nacional de Microirrigació de l'Índia. A més, l'Organització de les Nacions Unides per a l'Agricultura i l'Alimentació (FAO, per les sigles en anglès) i diverses ONG han recomanat el desenvolupament d'equips de degoteig de baix cost com una eina clau per trencar el nexa aigua-alimentació-pobresa als països del sud.

Al País Valencià, l'expansió del reg localitzat s'inicià a començaments de la dècada dels vuitanta. La tècnica de reg es difongué primerament en grans explotacions amb escasses garanties de subministrament del recurs o en finques dependents d'aigües subterrànies. Els nous regadius de la comarca del Baix Segura van ser els que més ràpidament adoptaren el degoteig, sense suport públic. L'aposta de l'Administració per les noves tecnologies d'estalvi hídric s'engegà durant la sequera de 1994 i 1995, tot just després del fracàs del Pla Hidrològic de 1993. S'orientà, com en altres espais àrids i semiàrids, a la reducció de la demanda agrària (aleshores prop d'un 80 % de la demanda estatal), però presentà addicionalment una clara articulació política. L'eficiència i la productivitat del reg es van convertir en premissa i estàndard de les reivindicacions de les transferències de recursos hídrics, com va passar en els casos del Tajo-Segura, l'Ebre-Sud i el Xúquer-Vinalopó. Era necessari demostrar que s'aprofitava fins a l'última gota d'aigua per a poder aspirar a obtenir nous recursos, o bé per a poder sobreviure sense.

La generalització del reg per degoteig fou l'únic punt de consens entre aquells que defensaven una ràpida transició cap a models d'ús més sostenibles i els partidaris d'incrementar la provisió de recursos mitjançant transferències entre conques. Era una solució no conflictiva, que beneficiava tots els sectors implicats i servia tots els missatges polítics, una opció sens dubte guanyadora.

A l'inici del segle XXI s'havia construït un poderós discurs entorn del concepte de «modernització» del reg, que va convertir degoteig i modernització en termes sinònims en boca dels agricultors, de l'Administració i també de molts experts. Aquest discurs es va fonamentar en les recomanacions dels documents tècnics internacionals i en els estalvis estimats en els estudis científics d'eficiència del reg. Però també fou enfortit per l'enorme capacitat seductora de la noció de modernitat i per la necessitat de rentar la imatge d'uns regadius moltes vegades injustament titllats de malbaratadors.

	V	F
a) El reg per degoteig a Espanya ha modificat radicalment la irrigació tradicional als camps, fins a tal punt que és un dels països del món amb més sòl regat amb aquesta tècnica.		
b) L'extensió del reg per degoteig forma part d'una manera de gestionar els recursos hídrics que posa èmfasi en l'oferta d'aigua disponible.		
c) Països com el Marroc, l'Argentina o l'Índia promouen la tecnologia del reg localitzat entre entitats no governamentals que lluiten contra la fam i la pobresa.		
d) En els anys noranta, l'Administració va elaborar el Pla Hidrològic, que va significar un impuls a l'extensió de les tècniques d'estalvi d'aigua.		
e) La implantació del reg per degoteig era una idea que provocava un cert acord entre els partidaris i els detractors dels transvasaments d'aigua a conques de diversos rius del vessant mediterrani peninsular.		

Encerts	5	4	3	2	1-0
Punts	5	4	2,5	1	0

2. Llegiu el text següent i, d'acord amb el contingut, responeu les preguntes que hi ha a continuació encerclant l'opció correcta. (5 punts)

Doctor Prats, un grup virtual que triomfa en la vida real

Marc Riera, creador del grup de música Doctor Prats, només volia tornar a tocar. Feia dos anys que era orfe de grup i va engrescar uns quants amics i coneguts per crear un grup virtual. Amb aquesta fórmula podien mantenir cadascú la seva vida. Però tot va canviar quan varen penjar les primeres cançons a les xarxes, varen agradar i varen començar a circular. Al cap de 48 hores ja tenien ofertes per pujar dalt dels escenaris, quelcom que sempre havien volgut fer. Però justament aquesta vegada hi havien renunciat. Finalment tot es va animar: varen renunciar als projectes paral·lels i varen jugar fort a favor de Doctor Prats. Al cap de dos anys ho veuen clar: no s'equivocaren. Allò que havia de ser un petit projecte per jugar amb els amics s'ha convertit en un dels grups de moda. Potser a alguns no us sonen pel nom, però de segur que heu taral·lejat algunes cançons seves. L'any passat, «No t'espantis» va sonar a discoteques i a concerts de festa major. I es va fer molt coneguda la versió de «Les nits no moren mai», feta expressament per al disc de La Marató de TV3.

Amb Marc Riera, ens endinsam en la història de Doctor Prats, parlem del moment actual de la música en català i també dels propers projectes, com ara concerts al Japó, Hongria i França.

—**L'inici de Doctor Prats va ser molt ràpid.**

—Totalment inesperat, si tenim en compte les expectatives que teníem en un principi. Inicialment era un projecte per tornar a tocar. Anteriorment havia estat en diferents projectes, però jo venia d'un període de dos anys orfe de banda, i tenia moltes ganes de fer alguna cosa. Volia fer alguna cosa amb els amics de tota la vida i amb gent amb qui feia anys que volia treballar. Però era molt complicat perquè cadascú tenia els seus projectes. Una feia actuacions als Estats Units, un altre vivia a Suècia... tot era molt caòtic. Però, de cop, vàrem tenir una idea: podíem fer un grup virtual. Si ho fèiem així, no calia que hi fóssim tots a la vegada, ens podíem trobar esporàdicament.

—**Un grup virtual?**

—La idea inicial era retrobar-nos, fer vídeos amb la nostra música i fer-los circular per les xarxes. No havíem de tocar tots junts, podíem gravar els instruments separats. Ens vàrem inspirar en grups com Walk off the Earth, que també varen començar així. Un cop vàrem tenir la idea, haguérem de decidir si tocàvem cançons d'una altra gent o els nostres temes. Jo tenia moltes ganes de compondre i vàrem decidir que ho provaríem. Vàrem enregistrar una maqueta disc i, al cap de 24 hores de ser a la xarxa, es varen posar en contacte amb nosaltres diverses empreses de producció. Vàrem haver de decidir si fèiem els directes o no. Finalment, vàrem decidir que sí. Ara tot just fa dos anys que férem el primer concert a la sala Faktoria de Terrassa, i des d'aleshores no hem parat.

—**Les xarxes socials tenen un paper molt important en la vostra història. I segurament això ha fet que visqueu experiències diferents d'altres grups.**

—Sí, és curiós. En tot aquest procés hem viscut dos camins paral·lels: hi ha el ritme de carrer i el de les xarxes. Nosaltres vàrem començar amb un ritme molt potent a les xarxes. Vàrem aconseguir molta bona crítica en molt poc temps, però, de cop, quan sortíem al carrer, vèiem que tot plegat costava molt més. La gent no es fa seguidor d'un grup només perquè n'ha vist vídeos divertits que li agraden. Tothom necessita *inputs* diferents. Sobretot et volen conèixer i veure't en directe, descobrir quin espectacle fas i què els vols dir o què els vols transmetre. Quan passa això comença a haver-hi una altra retroacció, que és la real.

—**Però el primer concert ja va ser tot un èxit. Varen venir 400 persones que cantaven des de bon començament les vostres cançons...**

—Va ser molt estrany. Era un públic derivat de les xarxes, per això ja se sabien les cançons. També és veritat que nosaltres ja havíem tingut projectes d'una certa importància que ens donaven credibilitat. Sincerament, no ens pensàvem trobar la sala Faktoria plena, ni de bon tros. Encara més, dubtàvem si era bona idea fer-hi el concert, si la sala era massa gran... Va ser molt fort el que vàrem viure.

—**Alguns ni us coneixíeu abans d'enregistrar el disc.**

—Jo coneixia gairebé tothom, perquè vaig ser el responsable d'unir-los, però entre els músics n'hi va haver molts que es varen conèixer gravant el primer videoclip. No es varen conèixer ni gravant la maqueta, perquè per fer-la vaig anar d'un lloc a l'altre, gravant les pistes separades. Va ser curiós que es coneguessin durant el primer vídeo, quan ja teníem un disc fet i les cançons començaven a sonar.

—**I amb aquest panorama s'ha arribat a una situació curiosa: el vostre públic ha vist com es construïa un grup des de zero dalt dels escenaris.**

—Encara estam en aquest procés de construcció. Hem arribat en aquell punt en què començam a sentir-nos satisfets. Ara començam a ser una banda, ens coneixem tots molt millor. Hem assolit una manera de tocar, d'expressar-nos. Tots tenim gusts diferents, i potser això al principi no es plasmava tant, però ara es va reconstruint tot i es van maquillant les primeres cançons cap a una nova direcció en què tothom es trobi més còmode. Tot plegat té més entitat.

—**Això ja es va notar en el segon disc, *Aham Sigah* (2016).**

—I tant. El segon és molt diferent del primer. Anam en una direcció en què ens sentim molt més units com a banda. És la cosa més interessant.

—**Com s'assumeix aquest èxit tan ràpid?**

—Des de dins ho hem viscut amb una certa normalitat. Sempre hem anat de concert en concert. El vertigen arriba quan mires enrere i veus que tot això ha passat en tan poc temps, en només dos anys.

—**De cop teníeu una ronda de més de cinquanta concerts, però, és clar, teniu més projectes, hi havia gent que vivia fora del país...**

—Al qui feia actuacions pels Estats Units, quan vàrem començar els concerts aquí, li va fer molta il·lusió el projecte i va tornar per tocar amb nosaltres. Li ha sortit bé. En Ramon, que vivia a Suècia i treballava en una orquestra, al final ha tornat. De fet, ha anat i ha tornat durant els últims dos anys, però, veient com van les coses, ha decidit de tornar a Terrassa.

—**El fet d'haver participat en projectes anteriors ha contribuït a l'èxit del grup?**

—Absolutament. Hi ha molts mecanismes, sobretot en l'àmbit logístic de la banda, que tenim molt madurs. Ja no cometem els errors inicials. Treballam molt totes les decisions de grup, perquè al final feim setanta concerts a l'any, feim actuacions pel país, anam a l'estranger, feim discos... Tot això és una gran pressió dins el grup. Moltes vegades hi ha friccions, perquè cadascú té les seves opinions, però de les altres experiències hem après que s'han de parlar. Supòs que ara som molt més madurs i sabem com encarar-ho. Això és molt més important que no ens imaginam, perquè, en definitiva, acaba afectant l'àmbit creatiu. Si hi ha bon ambient, hi ha més ganes de fer més coses, d'aportar més al grup.

—**La sensació és que la música en català viu un moment molt potent?**

—Passen moltes coses. Quan estudiava a l'institut tenia el meu grupet de música i allò era horrible. Hi havia grups, però costava molt que vingués gent als concerts. Els grups grans omplien, però sempre érem els mateixos. A la gent de la meva classe no els interessava, i anaven a les discoteques. Ara és molt diferent. Amb el naixement de Txarango, Manel i tots els grups nous, cada vegada hi ha més gent als concerts, hi ha més festivals i els joves tenen més ganes d'aprendre música. És fantàstic. Quan anam a llocs on havíem tocat amb altres grups, la diferència és abismal. Són tots plens. Avui dia vas a una classe i el 40 % dels alumnes no van a discoteques sinó a concerts. Abans érem un 5 %, que en el meu cas era jo.

Txell Partal, *Vilaweb*, 9 de maig de 2017 (adaptació)

1. Doctor Prats és un grup que es formà:

- a) Perquè uns amics aficionats a la música que vivien a l'estranger volien retrobar-se per tocar i abandonaren altres grups en què participaven.
- b) Perquè, arran dels èxits d'algunes cançons seves, un grup de músics que es coneixien s'engrescaren a tocar plegats.
- c) Perquè Marc Riera, ànima mare del grup, va encoratjar els altres membres a participar a distància en un nou projecte musical.

2. Per a Marc Riera:

- a) Doctor Prats va iniciar-se amb un èxit relatiu en les actuacions en directe, i pensa que també anaren bé les que feien al carrer.
- b) El grup és una possibilitat per compondre temes, i considera que s'arriba més directament als gusts del públic amb actuacions en directe.
- c) Les xarxes socials permeten que cadascú expressi el seu interès per la música com vulgui, però creu que és en directe que hom aprèn les cançons.

3. Abans del primer concert a la sala Faktoria:

- a) Doctor Prats ja veien a venir el reeiximent de l'actuació a Terrassa.
- b) Marc Riera estava segur de l'encert en la tria del lloc del concert.
- c) El grup no preveia l'èxit d'aquesta primera cita amb els seus seguidors.

4. La consolidació de la formació musical:

- a) Es pot dir que s'assolí amb el seu primer disc, *Aham Sigah*, el 2016.
- b) S'ha produït en els dos primers anys de vida, arran de de les actuacions en directe.
- c) Ha estat sobretot una conseqüència del retorn dels músics que vivien a l'estranger.

5. Sobre el moment actual de la música en català:

- a) Hi ha un contrast amb el passat: ara, un 40 % dels alumnes d'institut va als concerts.
- b) Es constata que abans no costava que la gent anàs als concerts.
- c) Es pot afirmar que grups nous com Txarango o Manel, entre altres, omplen les discoteques.

Encerts	5	4	3	2	1-0
Punts	5	4	2,5	1	0

Número d'examinand:	
----------------------------	--

BLOC 3. DOMINI PRÀCTIC DEL SISTEMA LINGÜÍSTIC (20 PUNTS)

1. Feis els exercicis que hi ha a continuació d'acord amb cadascun dels enunciats. (6 punts)

1.1. Col·locau, si cal, accent o dièresi a les paraules subratllades del text següent:

- Dimecres que ve comença el simposium sobre la conservació dels reptils en perill d'extinció.
- Davant un cas així, no sembla adduible el desconeixement de la normativa.
- Un laboratori txec ha patentat un nou fàrmac que inhibeix la libido en els humans.

1.2. Completau els espais en blanc amb la grafia o les grafies que hi pertocuin:

- Demà heu de deixar els ordinadors de les taules en mode ____i____ernació.
- El rellotge de paret del meu padrí era de fusta d'____b____n.
- El cooperant pro____eguí la seva a____ocució parlant de la seva experiència en un camp de refugiats.

1.3. Encerclau l'opció correcta de les que hi ha entre parèntesis:

- El vol provinent (*de Hong Kong / d'Hong Kong*) duu retard.
- El darrer número de la revista (*del Segle / d'El Segle / de El Segle*) es fa ressò d'un recomanable estudi (*socioeconòmic / sòcio-econòmic / socioeconòmic*) sobre les Balears.
- (*L'Schola Cantorum / La Schola Cantorum*) de París obrí les portes el 1896, prop del boulevard de Montparnasse.

Encerts	12	11-10	9-8	7	6	5-4	3	2-0
Punts	6	5	4	3	2,5	2	1	0

2. Llegiu les oracions següents i encerclau l'opció correcta. (8 punts)

- a) Per deixar la vostra cristalleria ben neta i (*lluenta* / *lluent*), heu de posar dosi doble de detergent.
- b) El museu ha adquirit dues estatuets egípcies que representen dues (*esfinxis* / *esfinxs* / *esfinges*).
- c) Es proposa obrir una via minera en un sector (*propincu* / *propinc* / *propinqüe*) a la zona geològica ja explotada.
- d) Ja que ells no es volen moure, (*moguem-nos* / *movem-nos* / *mouen-nos*) nosaltres: si no, no passarà cap dels dos cotxes.
- e) La necessitat extrema ha (*constrengut* / *constret* / *constrenyut*) les famílies d'aquell barri fins al punt que moltes han venut les seves propietats.
- f) A la nostra família hi ha molts casos de tres bessons, és a dir, de (*tregèmins* / *trigèmins* / *tressègims*).
- g) (*En superant* / *Havent superat* / *Bo i superant*) els competidors més directes, l'atleta va enfil·lar el darrer tram de la cursa.
- h) En aquell país, per obtenir la titulació d'auxiliar de salvament, cal fer (*un bri* / *un toc* / *tot*) de cursos i activitats pràctiques durant sis anys.
- i) Aquesta notícia deu ser mentida; (*adés*, / *altrament*, / *àdhuc*) sortiria en tots els informatius, a hores d'ara.
- j) D'aquestes inestabilitats en les borses asiàtiques, l'economia europea (*se'n ressenteix* / *es ressent* / *se'n ressent*) durant mesos.
- k) Definitivament, es tracta d'una tendència (*contra la que no hi podem* / *contra la qual no podem* / *contra què no hi podem*) actuar.
- l) Pere, has de fer la comanda de material als proveïdors; (*fes-los-la* / *fes-los-hi* / *fes-la-hi*) avui mateix perquè ens la serveixin a temps.
- m) Els pacients amb aquesta cardiopatia han d'abstenir-se (*en* / *a* / *de*) practicar esport.
- n) El CF Santa Eulària (*va poder amb* / *va acabar amb* / *va posar fi a*) la superioritat del FC Fornells.

Encerts	14	13-12	11	10	9-8	7-6	5-4	3	2-0
Punts	8	7	6	5	4	3	2	1	0

3. En les frases següents, encerclau l'opció correcta. (6 punts)

- a) M'encanta com cuinen el pollastre amb salsa de (*currie* / *curry* / *curri*) amb ametles.
- b) Després de mesos de negociacions, (*els dos bandos* / *els dos bàndols* / *els dos bans*), abans enemics de guerra, han arribat a un acord.
- c) Mai no he arribat a entendre les normes del (*baseball* / *beisbol* / *bèisbol*).
- d) De tant de carregar la maleta i pitjar-la la varen arribar a (*estripar* / *esquinçar* / *esbotzar*).
- e) Sempre havia estat un home (*flegmàtic* / *sorneguer* / *estult*); mai no va poder treballar en un lloc que exigís feina física intensa.
- f) Quan va haver aprovat les oposicions va experimentar un estat d'ànim plenament (*joienc* / *joiós* / *joier*).
- g) Exhausts i rebentats com estaven per la caminada, el grup excursionista (*si fa no fa* / *tantost* / *amb prou feines*) va poder arribar al cim del puig.
- h) Amb el pas del temps, aquest munt d'exemplars de diari (*s'ha esgroguit* / *s'ha engroguit* / *s'ha engroguinat*).
- i) No hi ha res a dir: és una dona sàvia, de manera que pot ben presumir de ser una (*setciència* / *setciències* / *setsciència*)!
- j) Per favor, no insisteixis més, que m'irrites! No veus que em fas (*doblegar l'esquena* / *sortir de mare* / *matar l'aranya*)?

Encerts	10	9-8	7	6	5	4	3	2-0
Punts	6	5	4	3	2	1,5	1	0

Número d'examinand:	
----------------------------	--

BLOC 4. EXPRESSIÓ ESCRITA (35 PUNTS)**1. Llegiu el text que teniu a continuació i escriviu-ne un resum. (5 punts)**

[El text té 605 paraules. Extensió màxima del resum: 220 paraules.]

La balena de 52 hertz

En el món actual, en què sembla que tothom s'hagi tornat boig d'un temps ençà, els que encara mantenim alguna neurona en funcionament tenim —mantes vegades— la impressió d'estar enmig del desert més absolut. El fet de veure les coses d'una certa manera mentre que els altres pensen i actuen exactament de la manera contrària fa que la sensació d'aïllament, per no dir de *rara avis*, s'incrementi cada dia que passa. Més enllà d'aquesta sensació d'estar més sol que un mussol, la natura ens dona exemples del que és estar sol de la forma més literal possible, tot i que hi ha un cas de solitud extrema que porta els científics autènticament de corcoll: la balena dels 52 hertz.

Si demanàssim quina és la zona més silenciosa del planeta, la majoria de la gent no dubtaria a assenyalar que el fons dels mars seria una d'aquestes contrades... si bé incorreria en un error greu, que vindria provocat per la nostra incapacitat de sentir-hi sota l'aigua pel fet d'estar dissenyats per escoltar el so per aire, i que amaga que, justament perquè l'aigua és molt millor transmissora del so que l'aire, els fons marins són més semblants a una festa flamenca que a un monestir cistercenc. Perquè, a més dels sorolls ensordidors dels motors dels vaixells que naveguen per la mar i de les activitats humanes que s'hi produeixen (plataformes petrolieres, per exemple), hi ha una gran quantitat d'animals marins que utilitzen el so com a forma de comunicar-se dins l'aigua, entre els quals hi ha les balenes.

Arran de la Segona Guerra Mundial, els científics s'adonaren que, a més dels sorolls dels submarins enemics, hi havia una infinitat de sons d'alta freqüència que es

transmetien per l'oceà. Aquest camp, que resultava absolutament desconegut per als investigadors, va despertar la curiositat de la comunitat científica, i es descobrí que els cetacis en general —i, en particular, les balenes— emetien una sèrie de sons en una freqüència molt baixa que els permetia mantenir-se en contacte entre elles a distàncies molt llargues. Les investigacions portaren al punt de ser capaços de distingir l'espècie de balena simplement estudiant el tipus particular de «cant» de cadascuna. No obstant això, el 1989, l'Armada nord-americana va detectar el so d'alguna cosa que semblava una balena, però que emetia en una freqüència totalment estranya.

Efectivament, en plena Guerra Freda, els sensors de l'Exèrcit dels EUA ubicats a l'estret de Puget (a Washington) tenien la funció de controlar la possible arribada de submarins soviètics a aigües *ianquis*, però aquell so no semblava tenir res a veure amb els russos i sí amb un cant de balena. L'únic inconvenient era que els rorquals i les balenes blaves emeten sons entre 10 i 39 hertz i aquest so s'emetia ni més ni menys que a 52 hertz, una freqüència que no tenia res a veure amb cap altra espècie de balena coneguda.

El so, que es va mantenir com a secret militar i va alimentar el rumor d'un submarí soviètic, va ser captat repetidament el 1990 i el 1991, i no va ser fins al 1992, quan es desclassificaren part dels arxius dels micròfons marins, que els científics de la Institució Oceanogràfica de Woods Hole descobriren la troballa. El soroll seguia puntualment el ritme anual d'arribada de les balenes a aquella part del món però... quina balena podria emetre a una freqüència com aquella? Ningú no ho sabia i, de fet, ara com ara, encara ningú no ho sap.

Ireneu Castillo, *Sant Cugat Inform@*, març de 2017 (adaptació)
<<http://santcugatinforma.com>>

full per fer-hi esborranys

full per fer-hi esborranys

full per fer-hi esborranys

2. Llegiu el text que teniu a continuació, del lingüista Jesús Tuson. Redactau un comentari de text, en el qual heu de tractar dels aspectes següents: (10 punts)

- Tipus de text.
- Tema.
- Estructura.
- Trets lingüístics i recursos estilístics que emprà l'autor.

Si mai teniu l'oportunitat d'arribar-vos a Oslo, la capital de Noruega, podeu fer una passejadeta pel parc de Gustav Vigeland, també anomenat el Parc de les Estàtues, i tindreu una experiència comunicativa ben decebedora: més de sis-centes figures humanes (totes de la mateixa pedra, totes del mateix estil) que ni es mouen, ni es miren, ni diuen res de res. I és clar que no parlen, perquè la comunicació només és possible si hi ha vida; i la nostra comunicació per excel·lència, el llenguatge, tan sols pot brollar d'uns humans que fan de visitants i no estan palplantats en un jardí, per més que sigui un jardí curiós, i més si teniu la sort de poder encarregar, a Oslo, un dia ben assolat.

No siguem, però, tan radicals i oblidem l'univers improductiu de les estàtues. Tractem d'imaginar, ara, un món simplificat, però viu: s'ha acabat la diversitat animal i vegetal i només tenim girafes i cogombres. Han desaparegut, doncs, els gats, els gossos, els elefants, els coales i els llobarros. Girafes i prou. D'altra banda, ni parlar-ne, d'enciams, patates, taronges, cereals i préssecs. Cogombres i prou. Només girafes i cogombres. Que voleu un animal de companyia? Aquí en teniu un: una girafa. És que en voldria un altre per fer-ne la parella. Doncs, dues girafes. I avui què tenim per dinar? Cogombres. I demà? Cogombres. Cogombres per sempre més.

Ara bé, a la vista del resultat de la nostra construcció mental, vindria ràpidament un biòleg de formació oberta, expert alhora en zoologia i en botànica, i ens diria que una simplificació com aquesta tindria com a conseqüència la desaparició radical de les girafes i dels cogombres, perquè cap espècie podria sobreviure a una reducció tan dràstica. És clar, tot hi està relacionat, en aquest món nostre; i sabem prou bé que l'extinció d'una espècie no és un fet mai aïllat; és, també, la mort de moltes que formen part d'una mateixa cadena.

Podem, doncs, arribar a una conclusió força raonable: la diversitat és la garantia general i essencial de la vida, i qualsevol pèrdua representarà un perill en l'equilibri difícil de l'existència.

Jesús Tuson, *Patrimoni natural*. Barcelona: Empúries, 2004 (adaptació)

full per fer-hi esborranys

full per fer-hi esborranys

full per fer-hi esborranys

3. En el vostre centre de treball, l'empresa Espais i Oficines, SL, ha muntat una petita sala d'actes i una zona d'atenció al públic; el projecte d'instal·lació, però, no s'ha ajustat als termes del contracte, amb incidències quant a mobiliari, decoració i equipament (seients, pantalla, projector...).

Com a cap de coordinació de Serveis, escriviu una reclamació al gerent o la gerent de l'empresa, de 170-200 paraules, per exposar els fets i reclamar la resolució dels incompliments. (15 punts)

full per fer-hi esborranys

full per fer-hi esborranys

full per fer-hi esborranys

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

BLOC 5. EXPRESSIÓ ORAL I INTERACCIÓ (25 PUNTS)
(Exemplar per a l'examinand/examinanda)**MODEL 1****0. Presentació. (no puntua)****1. Llegiu en veu alta el text següent. (5 punts)**

Buidar una casa és tornar-la a reviure a partir dels seus objectes. Feia tant de temps que formaven part d'un univers domèstic, d'un cosmos familiar, que exposades al grup de WhatsApp, aquelles coses semblen fora de lloc. Com, d'altra banda, també ens hi sentim nosaltres, des que l'àvia va morir. El repartiment es fa mitjançant una subhasta sentimental que s'adquireix amb la voluntat; o sigui, amb «això ho vull jo». El primer que ho diu, s'adjudica el record existencial. I no hi ha discussions perquè, entre tietes i nebots, fills i nets, els gustos varien. Un dels meus oncles demana l'arbre genealògic que hi havia al passadís; un altre, el rellotge de paret. Una verge tallada en nacre. Un joc de safates de plata. Un sol asteca. «Ningú no es queda el Naixement?».

Al fons de la casa hi havia un enfony tot ple de llibres. M'agradava ficar-m'hi, de petita, avorrida de les converses dels adults —el futbol dels diumenges a la tele—, quan veia els meus avis tan grans. A terra, en aquella habitació, s'hi apilaven vells exemplars del Reader's Digest arnats. També hi havia els manuals d'*Els joves castors*, on t'ensenyaven a prendre mides amb l'ombra solar, o a crear codis secrets, o recomanaven ruixar l'abet de Nadal amb laca perquè no perdés les fulles; fins i tot explicaven com construir un iglú. I això que vivíem en una illa mediterrània on gairebé mai no feia fred ni talàvem avets.

Mon pare envia al xat les fotos d'altres llibres que vaig llegir amagada —la porta tancada— sota una bombeta nua que donava una llum somorta. O almanco jo la record així. Per exemple, *La cabana de l'oncle Tom*, escrita l'any 1852 per Harriet Beecher, que va provocar un intens debat sobre l'esclavatge.

Llúcia Ramis, «Les joies de la família»
El Temps, núm. 1749, 19 de desembre de 2017 (adaptació)

2. En el col·loqui «Els joves, solidaris o individualistes?», que ha organitzat un ajuntament, dos participants defensen punts de vista diferents sobre l'assumpte que s'hi tracta. (5 punts)
- **Examinand A.** Sou un professor o professora de secundària, i defensau que la joventut actual és sobretot solidària: els joves s'impliquen i participen en diferents activitats. Ho raonau i en donau exemples.
  - **Examinand B.** Com a pare o mare, considerau que la joventut d'avui dia és sobretot individualista, que els encanta consumir i que només cerquen feina i diners. Ho argumentau i en donau exemples.
3. El Museu Botànic ha editat una guia sobre les espècies invasores que hi ha a les Balears, i us han convidat a l'acte de presentació de la publicació com a representant de l'Administració. Interveniu per agrair la invitació, destacar la tasca dels autors i descriure breument el contingut de la guia. (15 punts)

BLOC 5. EXPRESSIÓ ORAL I INTERACCIÓ (25 PUNTS)
(Exemplar per a l'examinand/examinanda)**MODEL 2****0. Presentació. (no puntua)****1. Llegiu en veu alta el text següent. (5 punts)**

Entre els clàssics que mon pare ha recuperat d'aquella habitació i la meva memòria també hi ha *Les aventures de Tom Sawyer*. La novel·la, de Mark Twain, és de 1876. Se'n va fer una sèrie de dibuixos animats que no sé si vaig veure. Al meu cap encara hi ha el Mississipí, Huckelberry Finn, l'amistat, la por quan tots dos presencien un assassinat al cementiri. La culpa quan, en fugir a una illa, entenen que els cerquen, i Tom Sawyer es presenta al seu propi funeral.

Aquella vella biblioteca de llibres mig abandonats, oblidats fins ara, retrata l'àvia, que els devia comprar per als seus fills, i també els llegia. Són històries emocionants, extremes, cruels, en què la bondat individual venç la brutalitat de la societat. A l'escola, ella treia excel·lents en llengua francesa, per això les monges li regalaren un llibre de Lucie Paul Marguerite. Ens ho explicava amb orgull. El llibre és de 1932. Ella va néixer el 1920.

També en francès, conservava un exemplar d'*Un hivern a Mallorca*, de George Sand. El va escriure l'amant de Chopin, després de l'estada que feren a Valldemossa perquè al pianista li havien dit que l'aire humit de l'illa el curaria d'una malaltia que resultà ser tuberculosi. Corria el 1838 i la seva salut empitjorà. Sand compara els mallorquins amb els porcs, amb els quals compartí vaixell; ni els uns ni els altres li queien bé. Tot i amb això, el Consell la declarà filla adoptiva el 2004, per haver contribuït a difondre el nom de Mallorca per Europa. «Que parlin de mi, encara que en parlin malament».

No són joies, ja ho sé. Però la meva àvia no en portava mai. Duia un rellotge Casio de plàstic que he heretat amb la fórmula simple de demanar-lo. També em quedaré amb aquelles lectures, que ignor si van contribuir a fer-me com som, però en tot cas em recorden la casa d'on veng.

Llucia Ramis, «Les joies de la família»
El Temps, núm. 1749, 19 de desembre de 2017 (adaptació)

2. En el col·loqui «L'obesitat infantil, com prevenir-la?», que ha organitzat un centre de salut, dos participants defensen punts de vista diferents sobre l'assumpte que s'hi tracta. (5 punts)
- **Examinand A.** Sou un metge o metgessa que considereu que l'obesitat infantil es pot prevenir sobretot amb mesures com el control mèdic i els menús dels menjadors escolars, i ho debateu de manera raonada.
  - **Examinand B.** Com a restaurador o restauradora, opinau que el primer lloc on es pot prevenir l'obesitat infantil és a casa, si s'eviten determinats aliments i es manté una alimentació sana i variada, etc.; ho debateu amb diferents arguments.
3. El Col·legi d'Arquitectes ha editat un llibre de fotografies sobre arquitectura tradicional de les Balears, i us ha convidat a l'acte de presentació de la publicació com a representant de l'Administració. Interveniu per agrair la invitació, destacar la tasca dels autors i descriure breument el contingut de la publicació. (15 punts)

BLOC 5. EXPRESSIÓ ORAL I INTERACCIÓ (25 PUNTS)
(Exemplar per a l'examinador/examinadora)**MODEL 1****0. Presentació. (no puntua)****1. Llegiu en veu alta el text següent. (5 punts)**

Buidar una casa és tornar-la a reviure a partir dels seus objectes. Feia tant de temps que formaven part d'un univers domèstic, d'un cosmos familiar, que exposades al grup de WhatsApp*, aquelles coses semblen fora de lloc. Com, d'altra banda, també ens hi sentim nosaltres, des que l'àvia va morir. El repartiment es fa mitjançant una subhasta sentimental que s'adquireix amb la voluntat; o sigui, amb «això ho vull jo». El primer que ho diu, s'adjudica el record existencial. I no hi ha discussions perquè, entre tietes i nebots, fills i nets, els gustos varien. Un dels meus oncles demana l'arbre genealògic que hi havia al passadís; un altre, el rellotge de paret. Una verge tallada en nacre. Un joc de safates de plata. Un sol asteca. «Ningú no es queda el Naixement?».

Al fons de la casa hi havia un enfony tot ple de llibres. M'agradava ficar-m'hi, de petita, avorrida de les converses dels adults —el futbol dels diumenges a la tele—, quan veia els meus avis tan grans. A terra, en aquella habitació, s'hi apilaven vells exemplars del Reader's Digest* arnats. També hi havia els manuals d'*Els joves castors*, on t'ensenyaven a prendre mesures amb l'ombra solar, o a crear codis secrets, o recomanaven ruixar l'abet de Nadal amb laca perquè no perdés les fulles; fins i tot explicaven com construir un iglú. I això que vivíem en una illa mediterrània on gairebé mai no feia fred ni talàvem avets.

Mon pare envia al xat les fotos d'altres llibres que vaig llegir amagada —la porta tancada— sota una bombeta nua que donava una llum somorta. O almanco jo la record així. Per exemple, *La cabana de l'oncle Tom*, escrita l'any 1852 per Harriet Beecher*, que va provocar un intens debat sobre l'esclavatge.

Llúcia Ramis, «Les joies de la família»
El Temps, núm. 1749, 19 de desembre de 2017 (adaptació)

* Nota: no s'ha de tenir en compte, ni s'ha d'avaluar, la pronúncia d'aquests mots (*WhatsApp*, *Reader's Digest*, *Harriet Beecher*).

2. En el col·loqui «Els joves, solidaris o individualistes?», que ha organitzat un ajuntament, dos participants defensen punts de vista diferents sobre l'assumpte que s'hi tracta. (5 punts)

- **Examinand A.** Sou un professor o professora de secundària, i defensau que la joventut actual és sobretot solidària: els joves s'impliquen i participen en diferents activitats. Ho raonau i en donau exemples.
- **Examinand B.** Com a pare o mare, considerau que la joventut d'avui dia és sobretot individualista, que els encanta consumir i que només cerquen feina i diners. Ho argumentau i en donau exemples.

3. El Museu Botànic ha editat una guia sobre les espècies invasores que hi ha a les Balears, i us han convidat a l'acte de presentació de la publicació com a representant de l'Administració. Interveniu per agrair la invitació, destacar la tasca dels autors i descriure breument el contingut de la guia. (15 punts)

BLOC 5. EXPRESSIÓ ORAL I INTERACCIÓ (25 PUNTS)
(Exemplar per a l'examinador/examinadora)**MODEL 2****0. Presentació. (no puntua)****1. Llegiu en veu alta el text següent. (5 punts)**

Entre els clàssics que mon pare ha recuperat d'aquella habitació i la meva memòria també hi ha *Les aventures de Tom Sawyer**. La novel·la, de Mark Twain*, és de 1876. Se'n va fer una sèrie de dibuixos animats que no sé si vaig veure. Al meu cap encara hi ha el Mississipí, Huckelberry Finn*, l'amistat, la por quan tots dos presencien un assassinat al cementiri. La culpa quan, en fugir a una illa, entenen que els cerquen, i Tom Sawyer* es presenta al seu propi funeral.

Aquella vella biblioteca de llibres mig abandonats, oblidats fins ara, retrata l'àvia, que els devia comprar per als seus fills, i també els llegia. Són històries emocionants, extremes, cruels, en què la bondat individual venç la brutalitat de la societat. A l'escola, ella treia excel·lents en llengua francesa, per això les monges li regalaren un llibre de Lucie Paul Marguerite*. Ens ho explicava amb orgull. El llibre és de 1932. Ella va néixer el 1920.

També en francès, conservava un exemplar d'*Un hivern a Mallorca*, de George Sand*. El va escriure l'amant de Chopin*, després de l'estada que feren a Valldemossa perquè al pianista li havien dit que l'aire humit de l'illa el curaria d'una malaltia que resultà ser tuberculosi. Corria el 1838 i la seva salut empitjorà. Sand* compara els mallorquins amb els porcs, amb els quals compartí vaixell; ni els uns ni els altres li queien bé. Tot i amb això, el Consell la declarà filla adoptiva el 2004, per haver contribuït a difondre el nom de Mallorca per Europa. «Que parlin de mi, encara que en parlin malament».

No són joies, ja ho sé. Però la meva àvia no en portava mai. Duia un rellotge Casio de plàstic que he heretat amb la fórmula simple de demanar-lo. També em quedaré amb aquelles lectures, que ignor si van contribuir a fer-me com som, però en tot cas em recorden la casa d'on veng.

Llucia Ramis, «Les joies de la família»
El Temps, núm. 1749, 19 de desembre de 2017 (adaptació)

* Nota: no s'ha de tenir en compte, ni s'ha d'avaluar, la pronúncia d'aquests mots (*Tom Sawyer*, *Mark Twain*, *Huckelberry Finn*, *Lucie Paul Marguerite*, *George Sand*, *Chopin*, *Sand*).

2. En el col·loqui «L'obesitat infantil, com prevenir-la?», que ha organitzat un centre de salut, dos participants defensen punts de vista diferents sobre l'assumpte que es tracta. (5 punts)
- **Examinand A.** Sou un metge o metgessa que considereu que l'obesitat infantil es pot prevenir sobretot amb mesures com el control mèdic i els menús dels menjadors escolars, i ho debateu de manera raonada.
  - **Examinand B.** Com a restaurador o restauradora, opinau que el primer lloc on es pot prevenir l'obesitat infantil és a casa, si s'eviten determinats aliments i es manté una alimentació sana i variada, etc.; ho debateu amb diferents arguments.
3. El Col·legi d'Arquitectes ha editat un llibre de fotografies sobre arquitectura tradicional de les Balears, i us ha convidat a l'acte de presentació de la publicació com a representant de l'Administració. Interveniu per agrair la invitació, destacar la tasca dels autors i descriure breument el contingut de la publicació. (15 punts)